ἀλλὰ καὶ τὰ ποικίλα τῆς ὀρνέων, παῤῥ' (ὡς εἰπεῖν) μέλανα, δῆ ὁ τε ταὼς, καὶ ἡ κέρκεστερὸς, καὶ ἡ κελεδών· ὕστερον δὲ λαμβάνει πάσας ταὰς τοιαύτας ποικιλίας, ἤδη τῆς πέψεως ἀυτῆς ἔξω τοῦ σώματος γιγνομένης, ἐν τε τοῖς πτερώμασι καὶ τοῖς καυλοῖς· ὥστε συμβαίνει (καθάπερ καὶ ὅτι τῆς φυτῆς) καὶ τούτων ἔξω τοῦ σώματος γίνεσθαι τὴν [τῆς χρωμάτων] πέψιν. διὸ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ζώων, τά τε ἔνυδρα καὶ τὰ ἕρπετὰ, καὶ τὰ κογχύλια, παντοδαπὰς ἴσχει χρωμάτων μορφὰς, πολλῆς γε καὶ τούτοις τῆς πέψεως γενομένης. τὴν μὲν οὖν τοῖς τὰ χρώματα θεωρεῖν μέλλοις· αὐ τις ἐκ τῆς εἰρημένων δύναιτο συνιδεῖν.

A Sed auium quæcunque variæ sunt, omnes (vt ita dicam) nigræ spectantur sicut pauo & columba, & hirundo. Posterius autem tales omnes varietates assumunt, quum ipsarum concoctio iam extra corpus fit, tum in pennis, tum in vaginis. Quare euenit, sicut & ipsis plantis. horum scilicet concoctionem extra corpus fieri. siquidem & reliqua animalium, tam aquatilia, quàm reptilia, conchylia etiam, omnifarias capiunt colorum formas tunc, quum multa in ipsis sit concoctio. Et ex iis quidem, quæ dicta sunt, possit quispiam colorum speculationem agnoscere.

B

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ἄτομων γραμμῆς.

ΑΡΑ γε εἰσὶν ἄτομοι γραμμαὶ καὶ ὅλως ἐν ἅπασι τοῖς ποσοῖς ὅτι πᾶ ἀμερὲς, ὥσπερ ἔνιοί φασιν; εἰ γὰρ ὁμοίως ὑπάρχει τό τε ὀλίγον καὶ τὸ μικρὸν, τὸ δὲ ἀπείρως ἔχον ῥεῦδον διαιρέσεις, οὐκ ἔστιν ὀλίγον, ἀλλὰ πολὺ καὶ μέγα, τὰ ἀπεκείρθαι τούτου· τό τε φανερὸν ὅτι πεπερασμένας ἕξει τὰς διαιρέσεις τὸ ὀλίγον καὶ τὸ μικρόν. εἰ δὲ πεπερασμέναι αἱ διαιρέσεις, ἀνάγκη τι εἶναι ἀμερὲς μέγεθος. ὥστε ἐν ἅπασιν ἐνυπάρξει τὶ ἀμερὲς, ἐπεὶ καὶ τὸ ὀλίγον καὶ τὸ μικρόν. ἔτι, εἰ ἰδέα γραμμῆς, ἡ ἰδέα πρότερον τῆς συνωνύμων, τὰ δὲ μέρη, τῶν ὅλου πρότερα πῶς φύσιν, διαιρετὴ αὖ εἴη αὐτὴ ἡ γραμμὴ τ' αὐτὸν δὲ ἔδοξον καὶ τὸ τετράγωνον, καὶ τὸ τρίγωνον, καὶ τὰ ἄλλα σχήματα, καὶ ὅλως ὁπόσον αὐτὸ καὶ σῶμα. συμβήσεται γὰρ πρότερα ἄτμα εἶναι τούτων. ἔτι, εἰ σώματα, ἔχει στοιχεῖα· τῆς δ' στοιχείων μηδὲν πρότερον, τὰ δὲ μέρη, τῶν ὅλου πρότερα· ἀδιαίρετον αὖ εἴη τὸ πῦρ, καὶ ὅλως τῆς τῶν σώματος στοιχείων ἔκαστον. ὥστε οὐ μόνον ἐν τοῖς νοητοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὅτι τι ἀμερές. ἔτι δὲ χ' τὸν λόγον, αἰάγκη τι μέγεθος ἀμερὲς εἶναι, εἰ γὰρ ἀδυνάτον μὴ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ ἀπείρων ἅψασθαι, κατ' ἕκαστον ἀπόρμον, αἰάγκη δ' ὅτι τὸ ἥμισυ πρότερον ἀφικνεῖσθαι τὸ κινούμενον, τῷ δ μὴ ἀμερεῖ πάντως ἔσται ἥμισυ. εἰ δ' καὶ ἄπειρα τῆς ἀπείρου ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ τὸ ὅπῃ τῆς γραμμῆς φερόμενον, τὸ δὲ θᾶσσον ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ πλεῖον διανύει· παχύτη δ' ἡ τ' διανοίας κίνησις, κἂν ἡ διάνοια τ' ἀπείρων ἐφάπτοιτο καθ' ἕκαστον ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. ὥστε εἰ τὸ καθ' ἕκαστον ἀπέχει τ' διάνοιαν, ἀριθμεῖν ἔστιν, ἐνδέχεται ἀριθμεῖν τὰ ἄπειρα ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ. εἰ δ' τοῦτο ἀδύνατον, εἴη αὖ ἄτομος γραμμὴ· ἔτι, καὶ ἐξ ὧν αὐτοὶ οἱ ἐν τοῖς μαθήμασι λέγουσιν, εἴη αὖ τις ἄτομος γραμμὴ, ὡς φασιν, εἰ σύμμετροί εἰσιν αἱ τοῦ αὐτοῦ μέτρῳ μεθοῦμεναι· ὅσαι δὲ εἰσὶ σύμμετροι, πᾶσαι εἰσὶ μεθοῦμεναι. εἴη γὰρ αὖ τι μῆκος ᾧ μεθησόντες πᾶσαι. τοῦτο δ' ἀνάγκη ἀδιαίρετον εἶναι. εἰ γὰρ διαιρετὸν, καὶ τὰ μέρη τά τ' ἐν μέρει πόδε ἔσται. σύμμετρα γὰρ τῷ ὅλῳ· ὥστε μέρος πόδε εἴη διπλασία τ' ἡμίσειαν· ἐπεὶ δὴ τοῦτ' ἀδύνατον αὖ εἴη μέτρον. ὡσαύτως δ' καὶ αἱ μεθέμεναι ἅπαξ ὑπ' αὐτῶ ὥσπερ πᾶσαι αἱ ἐν τῷ μέρει σωθέτοι γραμμαὶ, ἐξ ἀμερῶν σύγκειν· τὸ αὐτὸ συμβήσει καὶ τοῖς ὀπτιπέδοις. πάντα γὰρ τὰ ὑπὸ τ' ῥητῆς γραμμῶν, σύμμετρα ἀλλήλοις. ὥστε ἔσται τὸ μέθον αὐτῆς ἀμερές. ἀλλὰ μὴν εἰ τὶ μηδήσει μέθον πινὰ τεταγμένῳ καὶ ὀρισμένῳ γραμμῷ, ἐκ ἔσται ἔτι ῥητὴ ἔτ' ἄλογος, ἔτι τ' ἄλλων ἀδεμία ὧν δὴ νῦν εἰρηται. δῆ ὀνοτομεῖν ἐκ δυοῖν ὀνομάτοιν· ἀλλὰ καθ' αὐτὰς μ, ἀδὲ πινὰς ἔχοισι φύσις, πρὸς ἀλλήλας ἡ ἔσον] ῥητὴ καὶ ἄλογοι. ἢ πρόσθον μ, ἐκ αἰάγκη τὸ ἀπείρως ἔχον διαιρέσεις, μὴ ἔτ' μικρὸν καὶ ὀλίγον. καὶ γὰρ τόπον καὶ μέγεθος καὶ ὅλως τὸ συνεχὲς, μικρὸν ὠῷ λέγομεν, καὶ ἐφ' ᾧ τ' ἁρμόττει τὸ ὀλίγον, ἀ μὲν ἀλλ' ἀπείρως διαιρέσεις φαμὲν ἔχειν. ἔτι δ' εἰ ἐν τῷ σωθέτῳ γραμμαὶ, καὶ τούτων τ' ἀτόμων λόγος τὸ μικρὸν, καὶ ἄπειροι στιγμαὶ ἐνυπάρχουσιν. ἢ ἡ γραμμὴ, διαίρεσις καὶ στιγμὴ καὶ ὁμοίως καθ' ὁποιανοῦν ἀπείρως αὖ ἔχει διαι-

A

B

C

D

E

F